

NGĂN TỦ CŨ

Ngăn tủ cũ
mười năm về sắp lại
xương lá bồ-đề nhuộm tím rơi ra
sách vở ướp
tháng năm dài, tuổi đại
sống một thời thơ mộng
bướm hoa xa

những lưu-bút ngày xanh đầy bụi phủ
lật từng trang chữ chứa-chan xưa
bâng-khuâng điểm
bạn còn, bạn mất
... có người xa vắng...
đã về chưa?

nghe như vắng tiếng cười vang đâu đó
áo trắng tung-tăng từng buổi tựu trường
góc quán nhỏ ly chè xanh tuổi nhỏ
chéo áo dài ai buộc dính... yêu thương

ôi kỷ-niệm
mang-mang đầy nỗi nhớ
chất-ngát lòng
ngăn tủ của ta ơi!
mười năm nữa
và sau mười năm nữa
tóc bạc đầu
thương nhớ mãi khôn nguôi...

LÊ MAI

THE OLD SHELF

The old shelf
After ten years I came back to rearrange.
From the books and notebooks range
Fell out the veins of violet-dyed fig tree leaves:
The sight of which more and more aggrieves
Reminding me of my dear green years
With now so long-ago those cheers...

The dusty autograph books each showing
Each page with friendship overflowing
As I turned over, I reviewed each classmate:
Who were still alive, who had already found fate,
Who succeeded in fleeing as yearned,
And who however returned...

In my mind revived the white dresses of fays
And their laughter like on back-to-school days,
The small kiosk with the glasses of juice,
The rear laps who knotted as love to introduce...

Oh memories of youth! Thence
Nostalgia immense
In my self!
Oh my old shelf!
Ten more years, ah!
And after ten more years – who could debar?
When has grown white my hair
To-pine-for and to-miss shall I for ever bear...

Translation by THANH-THANH